

OPONENTSKÝ POSUDEK KVALIFIKAČNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní bakalářské zkoušce.

DIPLOMANT: **ŠATROVÁ Valentýna**

Obor: Režie-dramaturgie ALD

OPONENT DIPLOMOVÉ PRÁCE: doc. MgA. Lukáš Jiříčka, Ph.D.

V černé a bílé krychli. O souvislostech dramaturgie a kurátorství. Bakalářská práce Valentýny Šatrové už svým názvem i podtitulem vyznačuje vztah, průnik a možný vzájemný vliv výtvarného a divadelního umění, který je podepřen vlastní zkušeností diplomantky s oběma uměleckými poli. Zdánlivě jistým středem je zde hledání možné zaměnitelnosti či příbuznosti dramaturgického a kurátorského přístupu, a to na konkrétním osobním příběhu, osobní zkušenosti i výzvy, ale samo jádro textu se spíše blíží ke kurátorské práci jako takové (aspoň v tradičnějším slova smyslu).

Valentýna Šatrová myslí jasně a píše jasně. Její text je velmi přesný, prakticky prostý možné metaforiky, nedořečeností či tajemství, neboť hovoří hlasem praxe – tedy v trajektorii od intence, přes možné pojmenované pochyby, sdílené i nabývané zkušenosti, umění klást si otázky, schopnosti žít v kontextech, definovat je, až k poctivému promýšlení způsobu ukotvení své tvorby a práce v konkrétních podmínkách. Oporou jí zde nejen vlastní divadelní zkušenost, jež však v průběhu bakalářského studia pro diplomantku přestávala být atraktivní či prošla hlubokou revizí, možná i krizí, ale ještě více zakoušení a promýšlení existence ve světě výtvarném. Zde Šatrová zúročuje i své zkušenosti práce v GAMPĚ – galerii současného umění v Pardubicích, ale ještě více a snad zaníceněji ve vznikající galerii SOL v prostorách bývalé jezuitské koleje v Jičíně, snad i přímo v organizaci Balbineum v Jičíně.

Onen výrok z divadla nevnímám jako negativní gesto, spíše pozitivní rozhodnutí a možná i větší uvědomění si svých kvalit, zájmů, oblastí hodných rozvíjení. Proč zde dávám hodnotící a zatížené slovo pozitivní? Neboť Valentýna skrze svoji galerijní a kurátorskou činnost rozšiřuje možný horizont dramaturgie ke skladbě jiného typu – ve smyslu spolupráce, estetiky, ale i komunikace s daným a specifickým prostorem bývalé koleje, iniciace nových setkání tvůrců samotných, ale i umělců a děl s publikem. Její text V černé a bílé krychli je zde možnou oporou, rukověť, výpovědí o transformaci a poctivém promýšlení DNA nově vznikající organizace, galerie. Tuto otevřenost svého myšlení zde prezentuje a konfrontuje s ní čtenáře, a to velmi přehledně a návodně. Nejen to, text je i fundamentální studií – fundamentální, jelikož se ptá po zcela základních otázkách – proč, jak; a dále se snaží postihnout, o jaký se jedná

prostor, jak lze dimenzovat galerii v menším městě a v kontextu jeho kulturní sítě, jaká zde panují omezení a jaké přednosti.

Šatrová zde pečlivě, na což možná díky situace s koronavirem měla i dostatek času, ohledává, jak ukotvit SOL ve svém místě, ale také jak přesně definovat svoji roli kurátorky, potažmo dramaturgyně místa. Ačkoliv jsou leckteré závěry práce poměrně odhadnutelné s předstihem, vnímám závěrečnou kvalifikační práci jako kritickou průpravu diplomantčiny role, pozice v kulturní tkáni, což s sebou možná nese definování již poměrně v dalších institucích prověřených základů a idejí, ale právě výše zmíněná fundamentální potřeba ptát se, promýšlet do detailu, implikuje, že by tato svého druhu rukověť mohla být přínosná i jako sumář poznání pro zakladatele budoucích institucí. Je to sebezpyt, návod, průzkum metody, sonda do politické a zodpovědné dimenze práce kurátora.

Ačkoliv zde není příliš rozpracovaný vztah černé (divadelní) a bílé (výstavní) krychle, což je do značné míry škoda, je zde ukázaná škála promyšlených hledisek, jež mohou být pro divadelní i galerijní práci nosné – samozřejmě kromě témat a estetiky i péče, archivace, pomalé kurátorství, potřeba rekreace uměním. Možná je sama práce v lecčems příliš osobní, plní roli zrcadla anebo platformy pro průběžné zhodnocení vlastních kroků, ale v mnoha ohledech má rozměr obecný, širší.

Jak jsem již uvedl, je přehledný, transparentní, napsaný suverénně a jazykem, který se vykazuje značnou stylistickou silou. Do jisté míry postrádá prorocké obrazy, neboť nevybočuje z mantinelů racionálního pojmenování, v němž je i možná silná umělecká vize místy zatlačena do pozadí. Snaží se spíše trefit do aktuálního stavu a procesů i souvislostí.

Ale proč ne, je to vytvoření mapy před prvními různými kroky do území, před možným vizionářstvím.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

Otázky: V textu není příliš rozpracovaný možný vztah dramaturga a kurátora, pracuje se s jistou mlhavostí hranic těchto disciplín a profesí. Jsou zde však aspoň nějaké nosné rozdíly a v čem?

Černá a bílá krychle – jsou nejen v metaforickém smyslu obrazem ideálních prostor? Proč nejsou jako monumentální a až symbolické figury více rozpracovány v textu?

Jaké kurátorské záměry byste ráda realizovala v SOL? Můžete je detailněji než v samotné práci přiblížit?

V čem může kurátorství zpětně ovlivnit dramaturgický přístup?

Návrh klasifikace A, B, C, D, E, F (bude doplněn v průběhu obhajoby):

Datum: 12.9. 2021

.....
p o d p i s